

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistallenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Hakala, M., Jalonen, K., Naskali, M. & Hautsalo, K. (2019) Näe ihminen sairauden takana - Mitä opinnäytetyöprosessi opetti?. TAMK-blogi, 18.12.2019.

URL: <https://blogs.tuni.fi/tamkblogi/teema2/nae-ihminen-sairauden-takana-mita-opinnaytetyoprosessi-opetti/>

Näe ihminen sairauden takana - Mitä opinnäytetyöprosessi opetti?

18.12.2019 — Arja Hautala

Sairaanhoitajan työssä on tärkeää antaa aikaa potilaalle ja kuunnella häntä. Pääsimme opettelemaan tätä taitoa ja kurkistamaan läheltä Parkinsonin tautiin sairastuneen elämään tehdessämme lopputyötämme aiheesta "Sairauden kokemus Parkinson-potilailla". Mitä opinnäytetyön tekeminen meille opetti?

Opinnäytetyön tavoitteena oli saada Parkinson-potilaiden oma ääni kuuluviin ja heidän kokemuksensa hyödynnettäväksi. Opinnäytetyömme kuului osana Tampereen yliopiston ”Kuuluva ääni” -tutkimushankkeeseen, jossa kehitetään Parkinson-potilaille sopivia kuntoutusmuotoja. Opinnäytetyöhön haastateltiin viittä Parkinsonin tautiin sairastunutta henkilöä tekemällä kaksi ryhmähaastattelua ja niiden lisäksi jokaiselle yksilöhaastattelut. Aineiston kerääminen oli ehdottomasti työn antoisin osuus, kohtasimme kiirettömässä haastattelutilanteessa haastateltavat, joista jokainen on oma persoonansa samasta taudista huolimatta. Opimme, että sairastuminen on prosessi, joka herättää monenlaisia tunteita ja vaatii sopeutumista.

Tietoa, taitoa ja ymmärrystä

Sairaanhoitajan työ pohjautuu näyttöön perustuvaan tietoon ja tiedonhankintaa pääseeikin harjoittelemaan säännöllisesti opintojen aikana. Opinnäytetyöprosessissa tiedonhankinta keskittyi Parkinsonin tautiin, laadullisen tutkimusmenetelmän käyttämiseen, ja induktiiviseen

eli aineistolähtöiseen sisällönanalyysin tekemiseen. Tietoa karttui Parkinsonista sairautena, Parkinsonin taudin hoidosta sekä opinnäytetyön tekemisestä.

Haastattelujen ja koko työn tekeminen kehitti vuorovaikutustaitojen lisäksi organisointikykyjä. Haastattelutilanteet piti suunnitella etukäteen, miettiä kysymysten asettelu ja keskustelun ohjaaminen sekä haastatteluympäristö. Haastattelut tallennettiin videokameralla ja nauhoitettiin lisäksi nauhurilla. Aineiston purkaminen tehtiin litteroimalla eli saattamalla puhuttu teksti kirjoitettuun muotoon. Tämän jälkeen pääsimme analysoimaan aineistoa ja nostamaan sieltä esiin pääkohdat. Opinnäytetyöprosessissa opimme näiden työvaiheiden kohdalla, kuinka työläitä ja aikaa vieviä ne olivat, eli ajankäytön hallinta tuli tutuksi.

Sairastuneen yksilöllisyys tuli vahvasti esille keskustelutilanteissa, ja yhtenä oppimiskokemuksena nousi esiin sen oivaltaminen, mitä potilas käy läpi sairauden eri vaiheissa ja kuinka tärkeää potilaalle on rinnalla kulkeminen. Työn tekeminen herätti myös meissä tekijöissä tunteita ja laittoi miettimään omaa asennoitumista pitkäaikaissairauteen sairastunutta kohtaan.

Anna aikaa aidolle kohtaamiselle

Läsnäololla, sensitiivisellä ilmapiirillä ja kuuntelulla on sairaanhoitajan toiminnassa suuri merkitys. Haastattelut sujuivat luottamuksellisessa hengessä ja sairastuneet avasivat kokemuksiaan ja kertoivat avoimesti tunteistaan. Haastatteluiden lopuksi kysyttiin palautetta tutkimukseen osallistumisesta ja osallistujat kertovat, että oli tuntunut hyvältä puhua ja kertoa elämästään. He toivat myös esille sen, ettei sairaudesta ja sen aiheuttamista ongelmista ole aina helppoa puhua.

Opinnäytetyön tekeminen vahvisti ymmärrystämme siitä, kuinka kohdata potilas aidosti ja empaattisesti. Potilaslähtöisen kohtaamisen taitoa voi jatkuvasti kehittää omassa työssään ja opinnoissaan. Sairauden sijaan opimme näkemään ihmisen, jonka elämään sairaus vaikuttaa, ja jolle pitää antaa mahdollisuus oman toimintakykynsä ylläpitämiseen.

Kirjoittajat: TAMKin sairaanhoitajaopiskelijat Minna Hakala, Kati Jalonen, Maisa Naskali ja gerontologisen hoitotyön lehtori Katja Hautsalo

Kuva: Essi Kannelkoski